

være forbrugt i 1849, nu er til Disposition for indværende Aar. Aagtet dette for en ikke uvæsentlig Deel skyldes den større Beholdning, hvormed Aaret 1849 begyndtes, end man havde turdet bringe i Anslag, og det Overskud, som især Sold- og Consumtionsafgifterne have givet over det i Budgettet Beregnede, staaer det dog i noie Forbindelse med de Operationer, navnlig Salget af en Deel af Reserverfondens 3 pCt. Obligationer til det dansk-engliske Laan af 1825, hvortil Finantsministeriet — iøvrigt i fuldkommen Overensstemmelse med Finantsplanen af 16de Decbr. 1848, der vel udelod sidstnævnte Realisation som en af de i udtrykkelig Beregning bragte Hjælpeilder for 1849, men dog betegne dem som „Finantsernes Reserve for den kommende Tid“ — saae sig nødsaget fornemmeligt i den uheldige Periode fra April til Juli, i hvilken Statskassens egen Halvdeel af det dansk-engliske 5 pCt. Laan af 1849 var saagodtsom usælgelig, 2de store Krigsskibe tabte, en ikke ringe Deel af Landet besat og hærget af Sjenden paa ubestemt Tid, netop i Aarets første Statteopkrævnings-Periode, og henimod det Tidspunkt, da en Trediedeel af Creditbeviserne, ved Siden af alle Krigsudgifter, contant skulde indfries.

Da greb Finantsministeren ogsaa, med Statsraadets Bifald, til at forsøge Creditbevisernes frivillige Convertering mod 5 pCt. Obligationer, istedetfor den contante Indfrielse ved Hjælp af Krigsskatten efter Fdgn. 5te Juni 1848, og Foranstaltningen lykkedes. Den Tanke, som herved var den ledende for ham, var for det Første, at saalænge de converterede Creditbevisers Beløb, tillagt hvad der contant indkom paa det dansk-engliske Laan af 1849, ikke oversteg 7 Millioner Rbd., var Operationen allerede hjemlet ved Rigsforsamlingsbeslutningen af 17de Januar 1849, 1ste Punkt. Skulde derimod den samlede Sum overstige 7 Millioner, maatte det dog ifølge den hele Forhandling, hvorpaa bemeldte Beslutnings 2det Punkt er begrundet, anses lidet tvivlsomt, at Rigsdagen i sin Tid vilde foretrække den stedfundne Operation, naar dens Held factiss var bevist, for en ny Udstedelse af Creditbeviser, der først længere Tid efter deres Brug i 11te Decbr. Termin 1849 skulde indfries ved Krigs-

stat. Men under alle Omstændigheder fandt Regjeringen sin pligtmæssige Besøielse til at handle i samtlige forhaanden værende Forhold, der lige lidt tillode Udsættelse og ny Henvendelse til den tilmed overordentlige Rigsforsamling, med den deraf flydende, for Crediten i Udlandet, som Sagerne da stode, skadelige Ufrentlighed.

Finantsministeren har den Overbeviisning ikke at have skadet Fædrelandet ved at befrie det for en contant Udtælling i det forløbne Aar af omtrent 2 Millioner — saameget beløbe de i 1849 og 1850 tilsammen converterede Creditbeviser paa det Nærmeste —, og denne For mening turde vinde Styrke, ved at see hen til de Udgifter, hvorpaa Danmark i den nærmeste Fremtid maa være beredt, og de Resourcer, som havees til at gaae hine imøde. Man fradrage Resourcerne 2 Millioner, og sammenholde dem da med Udgiftssummen. Exemplarer af Finantsministeriets Opfordringer af 12te April og 3die Novbr. 1849 til Ihendehaverne af Creditbeviser fremlægges under Lit. B og C. Rigsdagen vil heraf kunne bedømme Operationens Væsen. Det vil navnlig sees, at Creditorerne ei kunne opstige Statskassen — hvad de iøvrigt tør forudsættes lidet tilbøielige til — førend i det tidligste til respective den 11te Decbr. 1851 og 11te Juni 1852.

For det 1ste Quartal 1850 stiller Indtægts- og Udgiftsberegningen sig saaledes:

Indtægt:

1. Foransførte Beholdning den 1ste Jan. 1850, hvori fradraget samtlige indtil 31te Decbr. 1849 anviste, men ikke have de Udgifter Rbd. 2,940,000 herfra regnes de ligeledes forommeldte indisponible. — 113,000

2,827,000 Rbd.
2. Ordinaire Indtægter:
 - a) vedkommende 1849 saasom udestaaende Restancer m. m. . 1,542,000

Lateris Rbd. 1,542,000 2,827,000 Rbd.